

РЕШЕНИЕ

№ 3768

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2923** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Бест БГ“ ООД, срещу Решение 829 от 18.02.2023г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, по НАХД № 16342/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 600391-F607391/16.09.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на НАП, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

С касационната жалбата се твърди неправилност на решението на СРС, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на обжалваното решение. В съдебно заседание касаторът не се представлява. С писмено становище от 12.05.2023 г. жалбата се поддържа. Претендират се разноски.

Ответникът се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил фактичката обстановка, както следва:

На 03.03.2021 г. около 15:20 часа от служители на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, (след двудневно наблюдение и проверка на обекта по-рано същия ден), била извършена проверка в стопанисвания от „Бест Бг“ ООД търговски обект – магазин „BEST B.“, находящ се в [населено място], [улица]. При проверката било установено, че в обекта има въведени в работен режим две фискални устройства (ЕКАФП) и две компютърни конфигурации с инсталиран софтуер. И двете фискални устройства притежавали функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, както и имали изградена дистанционна връзка с НАП и били регистрирани в НАП през 2019 г. При извършена фактическа съпоставка на касовата наличност с отчетеното в паметта на фискалното устройство било установено, че дневният оборот от ФУ Tremol M20 с индивидуален № ZK128860 и номер на фискалната памет 50165505, регистрирано в НАП с потвърждение № 412893/27.03.2019г., съгласно междинен отчет „X“ от ФП № 055460/03.03.2021г. е в размер на 1701,25 лева, а фактичката наличност в касата на обекта била в размер на 1609 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства в касата на същото ФУ. Установената разлика в касовата наличност била в размер на 92,95 лв. В тази връзка е направена констатация от проверяващите, че разликата представлява извеждане на пари от касата на обекта, която не е отразена в паметта на фискално устройство в момента на извършването ѝ въпреки, че фискалното устройство, инсталирано в обекта, притежава такава възможност и са активирани операции „служебно извеждане въведени“ суми. Констатациите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка № 0455075/03.03.2021 г., препис от който бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството. Освен това на дружеството бил съставен АУАН № F607391/30.03.2021г., в който била описана горната фактическа обстановка и нарушението било квалифицирано по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. Актът бил предявен на управителя на дружеството, който го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било подадено писмено възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на било издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на дружеството жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2 от ЗЗДС.

За да потвърди НП, въззивният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство, включително при съставяне на АУАН и НП, и не е налице неяснота относно вмененото на касатора нарушение. Съдът е стигнал до извод, че е безспорно доказано от обективна страна извършеното от дружеството нарушение на посочената в АУАН и НП норма на чл. 33,

ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., а санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е правилно приложена. По възраженията на жалбоподателя за маловажност на нарушението СРС е анализирал нормата на чл. 28 от ЗАНН в светлината на ТР №1 от 12.12.2007г. на ОСНК на ВКС, като е приел, че то не попада в обхвата ѝ.

Така постановеното решение е правилно. Напълно се споделят от настоящата касационна инстанция изложените в него мотиви.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че дружеството е нарушило чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Тази разпоредба задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) да се регистрира във ФУ, чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

В случая е безспорно, че при извършената проверка на 03.03.2021г. проверяващите служители на НАП са установили отрицателна разлика между фактическата касова наличност и отчетената в паметта на ФУ Tremol M20 с индивидуален № ZK128860, функциониращо в процесния търговски обект, в размер на 92,95 лв. при положение, че последното позволява операциите „служебно изведени“ суми. Безспорно е доказано, че от касата са изведени суми от търговеца, които не са надлежно отчетени по реда на Наредба № Н-18/13.12.2006г. Правилен е изводът на АНО, потвърден от СРС, че извършеното деяние представлява нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Въпреки че нарушението е формално, без настъпването на вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредбата, са императивни и всяко неизпълнение представлява нарушение на установения правен ред по отношение на фискалната система.

Доколкото в хода на административнонаказателното производство е установено, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 ЗДДС, като е в размер на минимума от 500 лева, поради което не подлежи на преценка за прекомерност.

Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не се налице основанията случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по касация, на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, следва да бъде присъдена сумата от 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 829/18.02.2023 г., постановено по НАХД № 16342/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА „Бест БГ“ ООД да заплати на отдел „Оперативни дейности“ – С. - Централно управление на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.